JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

PHILIPPE LÉGER

20 päivänä lokakuuta 2005 [1]

1. Tämä ennakkoratkaisumenettely koskee yhdeltä puolen Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä toiselta puolen Unkarin tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn, 16 päivänä joulukuuta 1992 allekirjoitetun Eurooppa-sopimuksen [2] tulkintaa.

2. Ennakkoratkaisumenettelyn taustalla on valitus, jonka Sfakianakis AEVE -yhtiö [3] on tehnyt Ateenan tullitoimipaikan päätöksistä, joissa yhtiö on määrätty maksamaan tullia Unkarista Kreikkaan suuntautuvasta autojen tuonnista. Unkarin tulliviranomaiset katsoivat jälkitarkastuksen johdosta, että todistukset, joiden mukaan nämä autot olivat Unkarin alkuperätuotteita, olivat virheellisiä. Tarkastuksen päätelmistä valitettiin toimivaltaiseen Unkarin tuomioistuimeen, joka kumosi ne. Tämän tuomioistuimen antamien tuomioiden perusteella vahvistettiin lopulta, että riidanalaiset autot olivat Unkarin alkuperätuotteita.

3. Dioikitiko Protodikeio Athinon (Kreikka) kysyy yhteisöjen tuomioistuimelta pääasiallisesti sitä, onko tuojamaan tulliviranomaisilla assosiaatiosopimuksen ja erityisesti siihen sisältyvien hallinnollista yhteistyötä koskevien määräysten perusteella velvollisuus ottaa huomioon viejämaan tuomioistuimen tuomiot, joiden mukaan todistukset, joilla riidanalaiset tavarat on tuotu maahan, ovat päteviä.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

A *Assosiaatiosopimus ja pöytäkirja N:o 4*

4. Assosiaatiosopimuksella pyrittiin sen 1 artiklan mukaan muun muassa luomaan asteittain vapaakauppa-alue Euroopan talousyhteisön ja Unkarin välille. Sopimuksella piti näin ollen tukea Unkarin tasavallan yhdentymistä Euroopan yhteisöön, mikä toteutui 1.5.2004.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.

2 — EYVL 1993, L 347, s. 2; jäljempänä assosiaatiosopimus. Tämä sopimus sekä siihen liitetyt pöytäkirjat on hyväksytty yhteisön puolesta 13.12.1993 tehdyllä neuvoston ja komission päätöksellä 93/742/Euratom, EHTY, EY (EYVL L 347, s. 1).

3 — Jäljempänä Sfakianakis.

5. Assosiaatiosopimuksen 9 artiklan mukaan kaikki tuontitullit, joita Euroopan yhteisössä sovelletaan Unkarista peräisin oleviin tuotteisiin, poistetaan asteittain tai välittömästi.

6. Assosiaatiosopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa N:o 4 [4] määritellään "peräisin olevien tuotteiden" (alkuperätuotteiden) käsite sekä hallinnollisen yhteistyön menetelmät. Tätä pöytäkirjaa on muutettu päätöksellä N:o 1/95, [5] joka tuli voimaan 1.10.1995, ja sen jälkeen päätöksellä N:o 3/96, [6] joka tuli voimaan 1.7.1997. Koska asiassa merkitykselliset pöytäkirjan N:o 4 artiklat, sellaisena kuin pöytäkirja on muutettuna päätöksellä N:o 3/96, [7] ovat asiallisesti samansisältöisiä kuin pöytäkirjan alkuperäisessä vuoden 1993 versiossa ja päätöksen N:o 1/95 mukaisessa versiossa, ei ole tarpeen määrittää tarkkaan, mitä kunkin artiklan versiota pääasian oikeudenkäynneissä sovelletaan niiden eri vaiheissa. Koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa ainoastaan pöytäkirjasta N:o 4 ilmenevään relevanttien artiklojen versioon, ratkaisuehdotuksessa viitataan vain tähän.

7. Pöytäkirjan N:o 4 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan Unkarin alkuperätuotteet saavat yhteisöön tuotaessa assosiaatiosopimuksen mukaisen etuuskohtelun samoin kuin yhteisön eri jäsenvaltioiden tuotteet Unkarissa, jos niistä esitetään EUR.1-tavaratodistus. [8] Pöytäkirjan N:o 4 17 artiklan 1 ja 5 kohdan mukaan EUR.1-todistuksen antavat viejämaan tulliviranomaiset, joiden on tätä varten toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tuotteen alkuperäaseman tarkastamiseksi. Ne voivat siten vaatia mitä tahansa todistusaineistoa ja tarkastaa viejän tilejä tai tehdä muita tarpeellisina pitämiään tarkastuksia. [9]

8. Hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevat pöytäkirjan N:o 4 määräykset sisältyvät erityisesti pöytäkirjan 31–33 artiklaan, joiden tulkintaa tämä ennakkoratkaisumenettely koskee. Niissä määrätään seuraavaa:

"31 artikla

Keskinäinen avunanto

— —

4 — Pöytäkirja käsitteen "peräisin olevat tuotteet" (alkuperätuotteet) määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä (EYVL 1993, L 347, p. 177).

5 — Assosiaatiosopimuksen pöytäkirjan N:o 4 muuttamisesta 17 päivänä heinäkuuta 1995 tehty päätös (EYVL L 201, s. 39).

6 — Assosiaatiosopimuksen pöytäkirjan N:o 4 muuttamisesta 28 päivänä joulukuuta 1996 tehty päätös (EYVL 1997, L 92, s. 1).

7 — Jäljempänä pöytäkirja N:o 4.

8 — Jäljempänä EUR.1-todistus.

9 — Pöytäkirjan N:o 4 16 ja 17 artiklan määräykset sisältyivät olennaisilta osiltaan vuoden 1993 alkuperäisen version 10 ja 11 artiklaan ja päätöksen N:o 1/95 mukaisen version 11 ja 12 artiklaan.

2. Sen varmistamiseksi, että tätä pöytäkirjaa sovelletaan oikein, yhteisö ja Unkari avustavat toisiaan toimivaltaisten tullihallintojen välityksellä tarkastaessaan EUR.1-tavaratodistusten ja kauppalaskuilmoitusten aitoutta sekä näissä asiakirjoissa annettujen tietojen oikeellisuutta.

32 artikla

Alkuperäselvityksen tarkastaminen

1. Alkuperäselvityksen jälkitarkastus suoritetaan pistokokein tai aina kun tuojamaan tulliviranomaisilla on aihetta epäillä tällaisten asiakirjojen aitoutta, tuotteiden alkuperäasemaa tai muiden tässä pöytäkirjassa määrättyjen vaatimusten täyttymistä.

2. Edellä 1 kohdan määräyksiä sovellettaessa tuojamaan tulliviranomaiset palauttavat viejämaan tulliviranomaisille EUR.1-tavaratodistuksen ja kauppalaskun, jos se on esitetty, kauppalaskuilmoituksen tai näiden asiakirjojen jäljennökset ja esittävät tarvittaessa perusteet tiedustelun tekemiseen. Jälkitarkastuspyynnön tueksi toimitetaan kaikki asiakirjat ja saadut tiedot, joiden perusteella alkuperäselvityksessä olevia tietoja voidaan epäillä virheellisiksi.

3. Tarkastuksen suorittavat viejämaan tulliviranomaiset. Tätä varten niillä on oikeus vaatia todistusaineistoa ja tarkastaa viejän tilejä tai tehdä muita tarpeelliseksi katsomiaan tarkastuksia.

4. Jos tuojamaan tulliviranomaiset päättävät lykätä etuuskohtelun myöntämistä kyseisille tuotteille siihen asti, kun tarkastuksen tulokset on saatu, ne voivat luovuttaa tuotteet tuojalle, jos tarpeellisiksi katsotut varmuustoimenpiteet toteutetaan.

5. Tarkastuksen tulokset ilmoitetaan tarkastusta pyytäneille tulliviranomaisille niin pian kuin mahdollista. Näistä tuloksista on käytävä selvästi ilmi, ovatko asiakirjat aitoja ja voidaanko kyseisiä tuotteita pitää yhteisön [tai] Unkarin — — alkuperätuotteina ja täyttävätkö ne tämän pöytäkirjan muut vaatimukset.

6. Jos epäilyyn aihetta antaneessa tapauksessa vastausta ei ole saatu kymmenen

kuukauden kuluessa tarkastuspyynnön päivämäärästä tai saadussa vastauksessa ei ole riittävästi tietoja sen ratkaisemiseksi, ovatko kyseiset asiakirjat aitoja tai mikä on tavaroiden tosiasiallinen alkuperä, tarkastamista pyytäneet tulliviranomaiset epäävät etuuskohtelun myöntämisen, paitsi poikkeuksellisissa olosuhteissa.

B *Yhteisön tullikoodeksi*

9. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa myös neuvoston asetukseen (ETY) N:o 2913/92, [11] joka sisältää säännöt ja menettelyt, joilla varmistetaan yhteisön tasolla käyttöön otettujen tariffitoimenpiteiden soveltaminen yhteisön ja kolmansien maiden välisessä tavaroiden kaupassa. [12]

33 artikla

Riitaisuuksien ratkaiseminen

Jos 32 artiklassa määrätyistä tarkastusmenettelyistä syntyy riitaisuus, jota tarkastusta pyytävät ja sen suorittamisesta vastuussa olevat tulliviranomaiset eivät pysty keskenään sopimaan, tai jos syntyy kysymys tämän pöytäkirjan tulkinnasta, asia saatetaan assosiointikomitean ratkaistavaksi.

10. Tullikoodeksin 220 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos tullivelasta johtuva tullien määrä on kirjattu tileihin lain mukaan kannettavaa määrää pienempänä, kannettava tai kannettavaksi jäävä tullien määrä on kirjattava tileihin, millä tarkoitetaan sitä, että kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaiset kirjaavat nämä määrät tilikirjoihin tai muulle vastaavalle asiakirjalle, [13] pääsääntöisesti kahden päivän kuluessa siitä päivästä, jona kyseiset tulliviranomaiset ovat todenneet tilanteen ja voivat laskea lain mukaan kannettavan tullien määrän sekä osoittaa velallisen.

Tuojan ja tuojamaan tulliviranomaisten väliset riidat ratkaistaan aina kyseisen maan lainsäädännön mukaisesti." [10]

11. Tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdassa säädetään kuitenkin tätä jälkikäteen tapahtu-

10 — Nämä määräykset pöytäkirjan N:o 4 32 artiklan 3 kohtaan tehtyä täsmennystä lukuun ottamatta sisältyivät asiallisesti ja eri järjestyksessä vuoden 1993 alkuperäisen version 27 artiklaan ja päätöksen N:o 1/95 mukaisen version 28 artiklaan.

11 — Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu asetus (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi).

12 — Ks. tullikoodeksin kolmas perustelukappale.

13 — Ks. tullikoodeksin 217 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta.

vaa kirjaamista koskevasta poikkeuksesta, jonka tulkintaa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin samaten pyytää tässä menettelyssä. Siinä säädetään seuraavaa:

"Lukuun ottamatta 217 artiklan 1 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja tapauksia tileihin kirjaaminen ei tapahdu jälkikäteen, jos:

— —

b) lain mukaan kannettavien tullien määrät ovat jääneet kirjaamatta tileihin tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi, jota osaltaan vilpittömässä mielessä toiminut ja kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä noudattanut velan maksamisesta vastuussa ollut ei ole voinut kohtuudella havaita;

— — "

II Pääasian tosiseikat

12. Unkarin tulliviranomaiset tekivät Euroopan komission petostentorjunnan koordinointiyksikön (UCLAF) pyynnöstä vuosina 1996–1998 jälkitarkastuksen Unkarissa valmistettujen ja Euroopan unioniin vuosina 1995–1997 EUR.1-todistuksilla tuotujen Suzuki-merkkisten ajoneuvojen alkuperän osalta.

13. Sfakianakis-yhtiön Kreikkaan tuomien tavaroiden osalta tutkinnassa päädyttiin luokittelemaan ajoneuvot kolmeen ryhmään, joista ensimmäiseen kuuluvat ajoneuvot, joiden on vahvistettu olevan pöytäkirjassa N:o 4 tarkoitettuja Unkarin alkuperätuotteita; toiseen ryhmään kuuluvat ajoneuvot, jotka on valmistajan suostumuksella ilmoitettu alkuperältään ulkomaisiksi, ja kolmanteen ryhmään ajoneuvot, joiden alkuperä on johtanut viejän ja Unkarin tulliviranomaisten väliseen oikeusriitaan.

14. Unkarin tarkastusviranomaisen johtaja ilmoitti 3.11.1998 päivätyllä kirjeellään nämä tulokset toimivaltaisille Kreikan tulliviranomaisille. Kolmannen ajoneuvoryhmän osalta hän pyysi näitä viranomaisia lykkäämään tullien kantamista jälkitullauksin, kunnes vireillä olevat oikeudenkäynnit ovat päättyneet.

15. Toimivaltaiset Kreikan tulliviranomaiset saivat lisäksi UCLAFilta luettelon Unkarista Kreikkaan tuoduista ajoneuvoista, joihin oli virheellisesti sovellettu tullietuusmenettelyä. Tämä luettelo sisälsi ajoneuvot, joiden alkuperästä oli vireillä valitus toimivaltaisessa Unkarin tuomioistuimessa.

16. Kreikan tulliviranomaiset tekivät tämän luettelon perusteella päätöksiä, joissa Sfakianakis määrättiin maksamaan tuontitulleja ja niiden lisäksi veroja ja veronkorotuksia.

17. Unkarilainen tuomioistuin kumosi Unkarin tulliviranomaisten tekemän jälkitarkastuksen päätelmät ja määräsi tulliviranomaiset aloittamaan tarkastusmenettelyn uudelleen niin, että ne noudattavat valituksista annettuja tuomioita. [14]

18. Toimivaltainen Unkarin viranomainen ilmoitti 26.7.1999 päivätyllä kirjeellään Kreikan tullihallitukselle näistä tuomioista ja lähetti tälle luettelon ulkomaista alkuperää olevista ajoneuvoista ja luettelon ajoneuvoista, joiden oli lopullisesti vahvistettu olevan Unkarin alkuperätuotteita. Kreikan tulliviranomaiset eivät kumonneet päätöksiään, joissa Sfakianakis oli määrätty maksamaan tuontitullit ajoneuvoista, joiden oli vahvistettu olevan Unkarin alkuperätuotteita.

III Ennakkoratkaisukysymykset

19. Dioikitiko Protodikeio Athinon, jonka käsiteltävänä on Sfakianakisin näistä päätöksistä tekemä valitus, on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko tuojajäsenvaltion tulliviranomaisten otettava (yhdeltä puolen Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä toiselta puolen Unkarin tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Eurooppasopimuksen liitteenä olevan) pöytäkirjan N:o 4 31 artiklan 2 kohdassa asetetun keskinäistä avunantoa koskevan velvollisuuden perusteella huomioon unkarilaisten tuomioistuinten tuomiot, jotka koskevat viejämaan viranomaisten EUR.1-vientitodistusten oikeellisuuden osalta toteuttamien tarkastusten pätevyyttä, kun

a) Unkarin viranomaiset olivat virallisesti ilmoittaneet tuojamaan tulliviranomaisille sen tarkastuksen tuloksista, joka oli alun perin toteutettu tiettyjen vientitodistusten virheellisyyden tutkimiseksi, korostaen kuitenkin sitä, että tarkastuksen pätevyys oli unkarilaisissa tuomioistuimissa vireillä olevien oikeudenkäyntien kohteena ja

14 — Sfakianakisin mukaan unkarilainen tuomioistuin on katsonut, että määritettäessä, ettei ajoneuvon valmistuksessa käytettyjen osien, joilla ei ole alkuperäasemaa, arvo ylitä 40:tä prosenttia tuotteen hinnasta vapaasti tehtaalla, kun tämän rajan ylityttyä ajoneuvoa ei voida enää pitää assosiaatiosopimuksessa tarkoitettuna alkuperätuotteena, on otettava huomioon alennukset, joita viejä on saanut markkinahintaan nähden ostaessaan nämä osat Japanista.

b) Unkarin viranomaiset ovat virallisesti ilmoittaneet tuojamaan tulliviranomaisille näiden oikeudenkäyntien ratkaisuista eli edellä mainittujen tuomioistuinten tuomioista, joissa tietyt EUR.1-todistukset on lopulta todettu oikeiksi?

2) Merkitseekö edellä mainitun pöytäkirjan N:o 4 32 artikla, että tuojajäsenvaltion tulliviranomaisten on otettava huomioon viejämaan tuomioistuinten antamat tuomiot, joilla kumotaan Unkarin viranomaisten viennin jälkeen määräämien ja toteuttamien tarkastusten tulokset, kun

a) tuojamaan viranomaisille on virallisesti ilmoitettu sekä asioiden vireilläolosta unkarilaisissa tuomioistuimissa että näiden oikeudenkäyntien tuloksista ja

b) ne eivät missään vaiheessa olleet itse pyytäneet tarkastuksien suorittamista?

3) Jos johonkin edellä esitetyistä kysymyksistä vastataan myöntävästi, onko EY:n ja Unkarin välisestä assosiaatiosta tehdyssä Eurooppa-sopimuksessa asetetun tulleja koskevan kiellon tehokkaan vaikutuksen varmistamiseksi edellä mainittuja yhteisön oikeussääntöjä tulkittava niin, että niiden mukaan tuojamaan kansalliset viranomaiset eivät saa tehdä hallinnollisia päätöksiä lisätullien, verojen ja veronkorotusten määräämisestä sen jälkeen, kun Unkarin viranomaiset ovat ilmoittaneet suorittamansa tarkastuksen tuloksista mutta ennen kuin tuomioiden, joilla nämä tarkastuksen tulokset on kumottu, sisältö on annettu tiedoksi, kun otetaan huomioon, että annetut EUR.1-todistukset olivat lopulta oikeita?

4) Vaikuttaako edellisiin kysymyksiin annettavaan vastaukseen se, etteivät Kreikan eivätkä Unkarin tulliviranomaiset ole pyytäneet, että pöytäkirjan N:o 4 33 artiklassa tarkoitettu assosiointikomitea kutsuttaisiin koolle, jotta se ratkaisisi asian, mikä viittaa siihen, ettei kumpikaan näistä viranomaisista katsonut, että unkarilaisten tuomioistuinten antamista tuomioista syntyisi niiden välille sellainen riitaisuus, joka olisi saatettava tämän komitean ratkaistavaksi?

5) Jos edellä oleviin kysymyksiin vastataan kieltävästi, jolloin Kreikan tulliviranomaiset eivät siis ole rikkoneet edellä mainittuja yhteisön oikeussääntöjä määrätessään lisätullit, arvonlisäveron ja veronkorotuksen, kysytään toissijaisesti, voidaanko katsoa, ettei yhteisön tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan mukaan ole sallittua, että tullit kirjataan jälkikäteen maahantuojan maksettaviksi, kun on kyse joko tuojamaan tai viejämaan tulliviranomaisten omasta erehdyksestä ja kun otetaan erityisesti huomioon, että viejämaan tulliviranomaisilla oli käytettävissään kaikki maasta vietävien ajoneuvojen alkuperää koskevat tosiseikat, joiden perusteella EUR.1-todistusta ei olisi pitänyt antaa, jolloin tuojamaan viranomaiset olisivat pystyneet alun perin kirjaamaan tileihin lain mukaan kannettavat tullit?"

21. Näillä kysymyksillä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee pääasiallisesti, onko assosiaatiosopimusta ja pöytäkirjaa N:o 4, erityisesti sen 31 artiklan 2 kohdan määräyksiä keskinäistä avunantoa koskevasta velvollisuudesta sekä 32 artiklan määräyksiä tavaroiden alkuperäselvityksen tarkastamisesta, tulkittava niin, että tuojamaan tulliviranomaiset ovat velvollisia ottamaan huomioon tuomiot, jotka on viejämaassa annettu valituksista, jotka on tehty viejämaan tulliviranomaisten tavaratodistusten pätevyyden osalta toteuttaman tarkastuksen päätelmistä, jos tuojamaan tulliviranomaisille on ilmoitettu valitusten olemassaolosta ja tuomioiden sisällöstä. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy yhteisöjen tuomioistuimelta myös sitä, onko sillä, että tavaratodistusten pätevyyttä ei ole tarkastettu tuojamaan tulliviranomaisten pyynnöstä, merkitystä vastattaessa tähän kysymykseen.

IV Tapauksen tarkastelu

A *Kaksi ensimmäistä ennakkoratkaisukysymystä*

20. Ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin tutkisi yhdessä kaksi ensimmäistä ennakkoratkaisukysymystä, jotka liittyvät toisiinsa tiiviisti.

22. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii siis selvittämään, onko tuojamaan tulliviranomaisten noudatettava tuloksia, jotka on alun perin saatu tavaratodistusten pätevyyteen kohdistuneessa jälkitarkastuksessa, jonka viejämaan tulliviranomaiset ovat toteuttaneet, vai onko niiden otettava huomioon myös tuomiot, jotka on viejämaassa annettu tämän tarkastuksen päätelmistä tehdyistä valituksista.

23. Kreikan hallituksen mukaan tähän on vastattava, että assosiaatiosopimus ja edellä mainitut pöytäkirjan N:o 4 määräykset eivät velvoita tuojamaan tulliviranomaisia ottamaan huomioon tuomioita, joita viejämaan toimivaltainen tuomioistuin on antanut EUR.1-todistusten oikeellisuutta koskeneen jälkitarkastuksen pätevyydestä.

24. Tämä käsityksen tueksi Kreikan hallitus huomauttaa, että tavaroiden alkuperän määrittäminen kuuluu viejämaan tulliviranomaisille ja ettei sovellettava yhteisön säännöstö velvoita tuojamaan tulliviranomaisia tutkimaan tämän tarkastuksen oikeellisuutta. Se väittää, että viejämaan tulliviranomaisten ilmoitus, jonka mukaan EUR.1-todistukset ovat virheellisiä, riittää oikeuttamaan tullien kantamisen jälkitullauksin.

25. Kreikan hallitus toteaa, että koska tuotteiden alkuperän osoittavien todistusten jälkitarkastus kuuluu viejämaan tulliviranomaisten eikä tuomioistuinten toimivaltaan ja koska pöytäkirjan N:o 4 32 artiklan 5 kohdan mukaan tarkastus on suoritettava mahdollisimman pian, Unkarin tulliviranomaiset ovat perustellusti kumonneet riidanalaiset EUR.1-todistukset. Kreikan hallitus väittää, ettei mikään asiaan sovellettavan yhteisön säännöstön säännös tai määräys eivätkä etenkään pöytäkirjan N:o 4 31 ja 32 artikla velvoita tuojamaan toimivaltaisia tulliviranomaisia odottamaan oikeudenkäynnin ratkaisua.

26. Kreikan hallitus toteaa lisäksi, että jos viejämaan tulliviranomaisten arvioinnit kumotaan oikeudessa, tuojamaan toimivaltaiset viranomaiset eivät voi tietää, oliko oikeudenkäynti kontradiktorinen ja annettiinko siinä kaikki oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeet tai perustuuko tuomioistuimen ratkaisu riitautetun toimen oikeudellisen ja aineellisen oikeellisuuden tutkimiseen vai muodolliseen syyhyn, kuten siihen, etteivät vastapuolena olevat tulliviranomaiset olleet edustettuina istunnossa.

27. En yhdy Kreikan hallituksen käsitykseen. Katson Sfakianakisin, Unkarin hallituksen ja komission tavoin, että assosiaatiosopimus sekä keskinäistä avunantoa ja tavaroiden alkuperäselvityksen tarkastamista koskevat pöytäkirjan N:o 4 määräykset velvoittavat tuojamaan tulliviranomaiset ottamaan huomioon tuomiot, jotka on viejämaassa annettu valituksesta, joka on tehty EUR.1-todistusten pätevyyttä koskeneen tarkastuksen päätelmistä. Kuten Unkarin hallitus ja komissio väittävät, assosiaatiosopimukselle asetettu tavoite ja pöytäkirjalla N:o 4 käyttöön otettu hallinnollisen yhteistyön järjestelmä edellyttävät tätä huomioon ottamista. Katson myös Sfakianakisin tavoin, että tämä ratkaisu on pakko hyväksyä, jotta noudatettaisiin perusoikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimissa.

28. Kuten edellä on todettu, assosiaatiosopimuksella pyritään ensinnäkin siihen, että

tavaroihin, jotka täyttävät Unkarista tai Euroopan yhteisön jäsenvaltiosta peräisin olevan tavaran edellytykset, sovelletaan tässä sopimuksessa määrättyä etuusmenettelyä, kun ne tuodaan yhteisöön tai Unkariin. Pöytäkirjan N:o 4 16 ja 17 artiklassa määrätään tässä tarkoituksessa, että tuotteiden alkuperäselvityksenä, joka mahdollistaa tämän etuuskohtelun soveltamisen niihin, käytetään EUR.1-todistusta, jonka antamisesta vastaavat 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti viejämaan tulliviranomaiset.

29. Vaikka 17 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaan tämä viejämaan tulliviranomaisten antama todistus tuotteiden alkuperästä perustuu pääsääntöisesti EUR.1-todistuksen antamishetkellä suoritettavaan tarkastukseen, siihen kohdistuu kuitenkin myös jälkitarkastuksia. Kuten pöytäkirjan N:o 4 32 artiklan 3 kohdassa täsmennetään, viejämaan tulliviranomaiset suorittavat myös jälkitarkastuksen, ja niillä on tätä varten oikeus vaatia todistusaineistoa ja tehdä muita tarpeelliseksi katsomiaan tarkastuksia.

30. Viejämaan tulliviranomaisten kuuluu siis tarkastaa kyseisten tavaroiden alkuperä ja se, että tavarat todellakin täyttävät tarvittavat edellytykset, jotta ne voidaan tuoda yhteisön jäsenvaltioon tai Unkariin niin, että ne saavat assosiaatiosopimuksessa määrätyn etuuskohtelun.

31. Kuten kaikki asian käsittelyyn osallistuneet muistuttavat, pöytäkirjan N:o 4 31–33 artiklassa määrätty hallinnollisen yhteistyön järjestelmä perustuu siten samanaikaisesti sekä tehtävienjakoon että keskinäiseen luottamukseen kyseessä olevan jäsenvaltion tulliviranomaisten ja Unkarin tulliviranomaisten välillä. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on muiden vapaakauppasopimusten yhteydessä katsonut alkuperätuotteen käsitteen määrittelemistä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevien, pöytäkirjaan N:o 4 verrattavissa olevien pöytäkirjojen osalta, tällainen järjestelmä on perusteltu sen vuoksi, että viejämaan viranomaiset ovat parhaassa asemassa tarkastamaan suoraan kyseessä olevan tuotteen alkuperän määräytymiseen vaikuttavat tosiseikat. [15] Järjestelmällä on myös se etu, että se johtaa varmoihin ja yhdenmukaisiin tuloksiin tavaroiden alkuperän tunnistamisen osalta ja estää siten kaupan vinoutumisen ja kilpailun vääristymät kaupassa. [16]

32. Tällainen järjestelmä voi näin ollen toimia vain, jos tuojamaan tullihallinto tunnustaa viejämaan viranomaisten lainmukai-

15 — Asia 218/83, Les Rapides Savoyards ym., tuomio 12.7.1984 (Kok. 1984, s. 3105, 26 kohta), joka koski Euroopan talousyhteisön ja Sveitsin valaliiton välistä vapaakauppasopimusta, joka oli allekirjoitettu 22.7.1972; asia C-12/92, Huygen ym., tuomio 7.12.1993 (Kok. 1993, s. I-6381, 24 ja 25 kohta), joka koski Euroopan talousyhteisön ja Itävallan tasavallan välistä sopimusta, joka oli allekirjoitettu 22.7.1972, ja asia C-432/92, Anastasiou ym., tuomio 5.7.1994 (Kok. 1994, s. I-3087, 38 kohta), joka koski Euroopan talousyhteisön ja Kyproksen tasavallan välisestä assosiaatiosta 19 päivänä joulukuuta 1972 tehtyä sopimusta.

16 — Em. asia Les Rapides Savoyards ym., tuomion 26 kohta.

sesti tekemät arvioinnit. [17] Kuten yhteisöjen tuomioistuin on edellä mainitussa asiassa Les Rapides Savoyards ym. antamassaan tuomiossa todennut sellaisten kansainvälisten vapaakauppasopimusten osalta, jotka sitovat yhteisön kolmanteen valtioon vastavuoroisten velvollisuuksien perusteella, se, että jäsenvaltioiden tullihallinnot tunnustavat tämän kolmannen valtion viranomaisten lainmukaisesti tekemät päätökset, on samaten välttämätöntä, jotta yhteisö voisi puolestaan vaatia, että kyseisen valtion tulliviranomaiset noudattavat päätöksiä, joita jäsenvaltioiden viranomaiset ovat tehneet yhteisöstä tähän valtioon vietyjen tuotteiden alkuperän osalta. [18]

33. Tästä seuraa, että assosiaatiosopimuksen mukaan tuojamaan tulliviranomaiset eivät voi kieltäytyä soveltamasta etuuskohtelua tavaraan, joka tuodaan maahan EUR.1-todistuksella, jonka viejämaan tulliviranomaiset ovat antaneet sääntöjenmukaisesti. Jos tuojamaan tulliviranomaisilla on aihetta epäillä tämän tavaran todellista alkuperää, ne voivat ainoastaan pyytää viejämaan tulliviranomaisia tekemään alkuperää koskevan jälkitarkastuksen.

34. Kyseiseen sopimukseen perustuvan yhteistyö- ja tehtävienjakojärjestelmän rakenne edellyttää loogisesti, että tämän jälkitarkastuksen päätelmät myös sitovat tuojamaan tulliviranomaisia, jos viejämaan tulliviranomaiset ovat pystyneet määrittämään kyseessä olevien tavaroiden alkuperän. Vain siinä erityistilanteessa, että viejämaan tulliviranomaiset eivät pysty toteuttamaan jälkitarkastusta sääntöjenmukaisesti, tuojamaan tulliviranomaiset voivat yhteisöjen tuomioistuimen mukaan ryhtyä itse tarkastamaan riidanalaisen EUR.1-todistuksen aitoutta ja oikeellisuutta ja ottaa huomioon muuta kyseessä olevien tavaroiden alkuperää koskevaa todistusaineistoa. [19]

35. Assosiaatiosopimukselle asetettu tavoite ja pöytäkirjassa N:o 4 määrätty yhteistyöjär-

17 — Em. asia Les Rapides Savoyards ym., tuomion 27 kohta ja em. asia Huygen ym., tuomion 25 kohta sekä yhdistetyt asiat C-153/94 ja C-204/94, Faroe Seafood ym., tuomio 14.5.1996 (Kok. 1996, s. I-2465, 20 kohta) ja asia C-97/95, Pascoal & Filhos, tuomio 17.7.1997 (Kok. 1997, s. I-4209, 33 kohta).

18 — Tuomion 27 kohta.

19 — Ks. em. asia Huygen ym., tuomion 27 kohta. Tässä yhteydessä on kuitenkin täsmennettävä, että tämä kolmannen maan viranomaisten tekemien päätösten tunnustamista koskeva velvollisuus ei velvoita samalla tavalla silloin, kun etuusmenettely on otettu käyttöön itsenäisellä yhteisön toimenpiteellä, kuten asetuksella. Yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin katsonut, että tällaisessa tapauksessa tämän valtion viranomaiset eivät voi sitoa yhteisöä ja sen jäsenvaltioita sen osalta, miten nämä tulkitsevat yhteisön lainsäädäntöä, joten arviointien, joita komissio on tarkastusmatkan yhteydessä tehnyt tavaroiden alkuperän osalta, on oltava etusijalla kolmannen maan, josta tavarat on viety, tulliviranomaisten tekemiin arviointeihin nähden (ks. em. yhdistetyt asiat Faroe Seafood ym., tuomion 24 ja 25 kohta; näissä asioissa oli kysymys tiettyihin Färsaarilta peräisin oleviin ja tuotaviin alkuperätuotteisiin sovellettavasta tullimenettelystä 1 päivänä elokuuta 1974 annetusta neuvoston asetuksesta (ETY) N:o 2051/74 (EYVL L 212, s. 33) ja alkuperätuotteen käsitteen määrittelemisestä ja tiettyihin Färsaarilta peräisin oleviin ja tuotaviin alkuperätuotteisiin sovellettavassa tullimenettelyssä noudatettavasta hallinnollisesta yhteistoiminnasta 6 päivänä joulukuuta 1974 annetusta komission asetuksesta (ETY) N:o 3184/74 (EYVL L 344, s. 1)). Tilanne voi olla sama myös sellaisen kansainvälisen vapaakauppasopimuksen osalta, joka sitoo yhteisön kolmanteen maahan, jos tämä maa ei ole toteuttanut tämän sopimuksen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä ja jos komission yksiköiden tekemä jälkitarkastus osoittaa kyseisen maan tulliviranomaisten antamat tavaratodistukset virheellisiksi (asia C-251/00, Ilumitrónica, tuomio 14.11.2002, Kok. 2002, s. I-10433, 74 kohta; asiassa oli kysymys televisiovastaanottimien tuonnista Turkista yhteisöön sellaisen etuusmenettelyn mukaisesti, josta määrätään Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisessä assosiaatiosopimuksessa, jonka Turkin tasavalta yhtäältä ja ETY:n jäsenvaltiot ja yhteisö toisaalta ovat allekirjoittaneet Ankarassa 12.9.1963 ja joka on hyväksytty yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY (EYVL 1964, 217, s. 3685)).

jestelmä merkitsevät siis, että tuojamaan tulliviranomaisten on otettava huomioon viejämaan tulliviranomaisten tuotteiden alkuperän osalta toteuttaman lopullisen tarkastuksen tulokset. Tämän tavoitteen mukaisesti on nimittäin tärkeää, että kaikkiin tavaroihin, jotka täyttävät niiden alkuperän osalta asetetut edellytykset, ja vain näihin tavaroihin sovelletaan tuonnin yhteydessä etuusmenettelyä.

36. Tästä seuraa, että kun viejä on valittanut jälkitarkastuksessa alun perin saaduista tuloksista tuomioistuimeen ja kun tuojamaan tulliviranomaisille on ilmoitettu valituksesta ja sen ratkaisusta, ne ovat velvollisia ottamaan tämän ratkaisun huomioon.

37. Pöytäkirjan N:o 4 32 artiklan 5 kohdan määräykset, joihin Kreikan hallitus on vedonnut, eivät mielestäni osoita tätä käsitystä vääräksi. Muistutettakoon, että tämän artiklan mukaan tuojamaan tulliviranomaisille, jotka ovat pyytäneet kyseessä olevien tavaroiden alkuperää koskevaa jälkitarkastusta, on ilmoitettava tämän tarkastuksen tulokset niin pian kuin mahdollista ja että näistä tuloksista on käytävä selvästi ilmi, vastaavatko tavarat vaatimuksia, joita etuusmenettelyn soveltaminen edellyttää.

38. Voidaan viitata myös pöytäkirjan N:o 4 32 artiklan 6 kohtaan, jossa määrätään samansuuntaisesti kuin edellisessä kohdassa, että jos kyseisten tavaroiden alkuperä antaa aihetta epäilyyn, mutta vastausta ei ole saatu kymmenen kuukauden kuluessa tarkastuspyynnön esittämisestä tai vastaus on riittämätön, tuojamaan tulliviranomaiset epäävät näiltä tavaroilta etuuskohtelun, paitsi poikkeuksellisissa olosuhteissa.

39. Assosiaatiosopimuksen osapuolet ovat näillä määräyksillä mielestäni pyrkineet siihen, että tuojamaan tulliviranomaisilta tarkastuspyynnön saaneet viejämaan tulliviranomaiset vastikkeeksi niille pöytäkirjalla N:o 4 tällä tavoin annetusta toimivallasta todella toteuttavat tämän tarkastuksen ja ilmoittavat sen tulokset tuojamaan tulliviranomaisille kohtuullisessa ajassa. Kuten Kreikan hallitus huomauttaa, näillä määräyksillä pyritään siihen, että hallinnollisen yhteistyön menettely, joka mahdollistaa kyseessä olevien tavaroiden alkuperän selvittämisen, toteutetaan joutuisasti ja että näiden tavaroiden kohtalosta voidaan päättää nopeasti. Määräyksissä ei kuitenkaan todeta mitään oikeussuojakeinojen käytöstä, joka kohdistuu viejämaan tulliviranomaisten jälkitarkastuksen johdosta tekemiin päätöksiin, vaan näitä oikeussuojakeinoja säännellään kyseisen valtion lainsäädännöllä.

40. Näistä määräyksistä ei siis voida päätellä, että jälkitarkastuksessa alun perin tehdyt

päätelmät sitoisivat tuojamaan tulliviranomaisia, jos tämän tarkastuksen päätelmistä on valitettu tuomioistuimeen ja jos ne eivät tämän vuoksi ole lopullisia.

41. Mielestäni näistä määräyksistä samoin kuin koko siitä hallinnollisen yhteistyön järjestelmästä, josta määrätään pöytäkirjassa N:o 4, voidaan sitä vastoin päätellä, että jos jälkitarkastuksen päätelmät saattavat EUR.1-todistusten pätevyyden kyseenalaiseksi ja jos näistä päätelmistä on valitettu kansallisen lainsäädännön mukaisesti, viejämaan tulliviranomaisten on ilmoitettava tuojamaan tulliviranomaisille valituksen olemassaolosta ja sen jälkeen sen ratkaisusta. Tämä velvollisuus on välttämätön myös assosiaatiosopimuksen tavoite huomioon ottaen, jotta tavarat, joiden alkuperän viejämaan viranomaiset lopulta vahvistavat, voivat todella saada etuuskohtelun tuojamaan tulliviranomaisilta.

42. Assosiaatiosopimukselle asetettu tavoite ja tavaroiden alkuperän määrittämistä koskeva hallinnollisen yhteistyön järjestelmä huomioon ottaen on todettava, että tuojamaan tulliviranomaisten on siis tosiaankin otettava huomioon tuomiot, jotka on annettu tätä alkuperää koskeneessa jälkitarkastuksessa alun perin saaduista tuloksista tehdyistä valituksista.

43. Toisin kuin Kreikan hallitus väittää, tuojamaan tulliviranomaiset eivät saa kieltäytyä ottamasta huomioon näitä tuomioita sillä perusteella, etteivät ne voi tietää, oliko oikeudenkäynti viejämaan tuomioistuimessa kontradiktorinen ja annettiinko siinä kaikki oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeet.

44. On muistutettava, että pöytäkirjalla N:o 4 käyttöön otettu hallinnollisen yhteistyön järjestelmä perustuu kyseessä olevien maiden tulliviranomaisten keskinäiseen luottamukseen. Tämä tarkoittaa, että Euroopan yhteisön jäsenvaltiot sekä Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat tällaisen järjestelmän käyttöön ottaessaan katsoneet, että vapaakauppasopimuksen osapuolena olevan kolmannen maan hallintoviranomaiset pystyivät soveltamaan assosiaatiosopimuksen määräyksiä. Luottamuksen on väistämättä ulotuttava kolmannen maan tuomioistuimiin, joilla on kyseisen maan kansallisten tuomioistuinorganisaatiota koskevien sääntöjen mukaan toimivalta ratkaista maan tulliviranomaisten päätöksistä tehdyt valitukset. Olisi nimittäin järjenvastaista luottaa tällä tavoin kolmannen maan hallintoviranomaisiin mutta evätä luottamus tämän maan tuomioistuimilta, vaikka näiden tehtävänä juuri on valvoa sitä, miten kansalliset hallintoviranomaiset soveltavat oikeutta ja siis assosiaatiosopimusta. [20] Kuten Sfakia-

20 — Tämä luottamus assosiaatiosopimuksen toisen sopimuspuolen tuomioistuimiin on lisäksi ilmaistu nimenomaisesti tämän sopimuksen 113 artiklassa, jonka mukaan "molemmat sopimuspuolet sitoutuvat tämän sopimuksen perusteella varmistamaan, että toisen sopimuspuolen luonnolliset ja oikeushenkilöt voivat, ilman syrjintää sen omiin kansalaisiin verrattuna, esittää asiansa yhteisön ja Unkarin toimivaltaisille tuomioistuimille ja hallintoviranomaisille vedotessaan — — oikeuksiinsa — — ".

nakis on todennut istunnossa, viejämaan tuomioistuimet takaavat sen, että EUR.1-todistukset ovat assosiaatiosopimuksen mukaisia.

45. Sitä, että tuojajäsenvaltion tulliviranomaiset ottavat huomioon tuomiot, joita kolmannessa maassa, josta tavarat viedään, annetaan tavaroiden alkuperää koskevan jälkitarkastuksen tuloksista tehdyistä valituksista, ei siis mielestäni voida erottaa niiden arviointien tunnustamisesta, joita viejämaan tulliviranomaiset tekevät tämän alkuperän osalta, ja että se näin ollen on olennainen osa pöytäkirjalla N:o 4 toteutettua tehtävienjakoa.

46. Tuomioiden huomioon ottaminen ei myöskään saa vaihdella jäsenvaltioittain, sillä muutoin syntyy epävarmuustilanne, joka on omiaan vaarantamaan yhteisen kauppapolitiikan olemassaolon sekä kyseisestä assosiaatiosopimuksesta yhteisölle aiheutuvien velvollisuuksien täytäntöönpanon. [21]

47. Kreikan hallitus vetoaa tätä huomioon ottamista vastustaakseen vielä siihen, että jos jälkitarkastuksessa alun perin saadut tulokset kumotaan tuomiolla, tuojamaan tulliviranomaiset eivät voi tietää, perustuuko kumoaminen riitautetun toimen oikeudellisen ja aineellisen oikeellisuuden tutkimiseen vai muodolliseen syyhyn, kuten siihen, etteivät vastapuolena olevat tulliviranomaiset olleet edustettuina istunnossa.

48. Tätä väitettä ei mielestäni voida hyväksyä. Kuten olen todennut, jälkitarkastuksella pyritään selvittämään EUR.1-todistusten oikeellisuus. [22] Kun tämän tarkastuksen tuloksista valitetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ainoa seikka, jolla on merkitystä, on se, onko riidanalaiset todistukset oikeudenkäynnin lopuksi kumottu vai jäävätkö ne voimaan. Jos jälkitarkastuksen päätelmät, joissa kyseenalaistetaan EUR.1-todistusten oikeellisuus, kumotaan tuomioistuimessa ja kyseiset todistukset jäävät sen seurauksena voimaan, tuojamaan tulliviranomaisten on otettava todistukset huomioon siitä riippumatta, mistä syystä jälkitarkastuksen päätelmät kumotaan.

49. Toiseksi ja joka tapauksessa on todettava, että Kreikan hallituksen kantaa ei mielestäni voida hyväksyä, koska se on ristiriidassa tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden kanssa.

21 — Ks. vastaavasti em. asia Anastasiou ym., tuomion 53 kohta; asiassa oli kysymys muiden viranomaisten kuin Kyproksen tasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamien tavaratodistusten hyväksymisestä tuotaessa Kyproksesta peräisin olevia tuotteita yhteisöön.

22 — Em. asia Huygen ym., tuomion 26 kohta.

50. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimissa on yhteisön oikeuden yleinen periaate, joka on jäsenvaltioiden yhteisten valtiosääntöperinteiden taustalla. [23] Periaatteesta määrätään Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa, joka on saanut vaikutteita ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 ja 13 artiklasta. Yhteisöjen tuomioistuimen kuuluu valvoa perusoikeuksien noudattamista yhteisön oikeuden soveltamisalalla. [24] Assosiaatiosopimuksen kaltainen sopimus, jonka neuvosto ja komissio ovat tehneet EY:n perustamissopimuksen 228 ja 238 artiklan [25] nojalla, on erottamaton osa yhteisön oikeusjärjestystä. [26] Yhteisöjen tuomioistuimen kuuluu siis valvoa, että assosiaatiosopimusta täytäntöön pantaessa noudatetaan perusoikeuksia, kuten oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin.

51. Ei ole epäilystä siitä, että päätös, jonka viejämaan tulliviranomaiset ovat tehneet tavaroiden alkuperän osalta toteuttamansa jälkitarkastuksen johdosta, on voitava saattaa tehokkaan tuomioistuinvalvonnan kohteeksi. Tarkastus nimittäin koskee sitä, täyttävätkö kyseiset tavarat yhteisön oikeusjärjestykseen kuuluvassa assosiaatiosopimuksessa määrätyt edellytykset niin, että niihin voidaan soveltaa etuusmenettelyä. Tarkastus saattaa johtaa siihen, että viejä menettää tämän menettelyn mukaisia etuja, koska tuoja joutuu maksamaan kyseisiä tavaroita vastaavat tullit, mikä väistämättä vaikuttaa niiden kauppasuhteisiin.

52. Se, että kieltäydytään ottamasta huomioon tuomioita, joita viejämaan tuomioistuimet ovat antaneet jälkitarkastuksen päätelmistä, johtaa siis yhtäältä siihen, että viejät menettävät Unkarin lainsäädännön mukaisen oikeuden hakea muutosta näiden tarkastusten tuloksiin. Kieltäytyminen voi toisaalta johtaa myös siihen, että Unkarin tulliviranomaiset katsovat itsekin, ettei niiden tarvitse ottaa huomioon jäsenvaltioiden tuomioistuinten antamia tuomioita, joissa lausutaan valituksista, joita on tehty kyseessä olevan valtion tulliviranomaisten alkuperän osalta toteuttamien tarkastusten tuloksista. On nimittäin korostettava, että assosiaatiosopimuksen ja pöytäkirjan N:o 4 taustalla olevan vastavuoroisuusajatuksen perusteella se, että jäsenvaltiot ottavat huomioon Unkarissa annetut tuomiot, on samaten edellytys siihen, että Unkarin tulliviranomaiset ottavat huomioon tuomiot, joita jäsenvaltioiden tuomioistuimet ovat antaneet valituksista, joita viejät ovat tehneet sellaisen jälkitarkastuksen tuloksista, joka on koskenut sitä, ovatko Unkariin tuodut tavarat yhteisön alkuperätuotteita.

23 — Asia 222/84, Johnston, tuomio 15.5.1986 (Kok. 1986, s. 1651, Kok. Ep. VIII, s. 621, 18 kohta); asia 222/86, Heylens ym., tuomio 15.10.1987 (Kok. 1987, s. 4097, Kok. Ep. IX, s. 225, 14 kohta); asia C-97/91, Oleificio Borelli v. komissio, tuomio 3.12.1992 (Kok. 1992, s. I-6313, Kok. Ep. XIII, s. I-215, 14 kohta) ja asia C-467/01, Eribrand, tuomio 19.6.2003 (Kok. 2003, s. I-6471, 53 kohta).

24 — Asia 12/86, Demirel, tuomio 30.9.1987 (Kok. 1987, s. 3719, Kok. Ep. IX, s. 177, 28 kohta).

25 — Ensin mainitusta on muutettuna tullut EY 300 artikla ja jälkimmäisestä EY 310 artikla.

26 — Em. asia Demirel, tuomion 7 kohta.

53. Se, että kieltäydytään ottamasta huomioon tuomioita, joita unkarilaiset tuomioistuimet ovat antaneet jälkitarkastusten päätelmistä tehdyistä valituksista, on näin ollen ristiriidassa paitsi assosiaatiosopimukselle asetetun tavoitteen ja pöytäkirjassa N:o 4 määrätyn yhteistyöjärjestelmän kanssa myös tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden kanssa.

54. On vielä todettava, että myös pöytäkirjan N:o 4 järjestelmästä ja assosiaatiosopimukselle asetetusta tavoitteesta ilmenee, että tuojamaan tulliviranomaisilla on tämä velvollisuus siitä riippumatta, onko jälkitarkastus toteutettu niiden aloitteesta.

55. Tältä osin on muistutettava, että pöytäkirjan N:o 4 32 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että viejämaan toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa jälkitarkastuksen omasta aloitteestaan tai tuojamaan viranomaisten pyynnöstä. Tarkastus voidaan toteuttaa myös komission yksiköiden pyynnöstä, kuten tässä tapauksessa, sillä EY:n perustamissopimuksen 155 artiklan [27] mukaan komission kuuluu huolehtia assosiaatiosopimuksen ja sen pöytäkirjojen oikeasta noudattamisesta. [28]

27 — Tästä artiklasta on tullut EY 211 artikla.

28 — Ks. vastaavasti em. asia Ilumitrónica, tuomion 60 kohta.

56. Jälkitarkastuksella pyritään siitä riippumatta, kuka sitä on pyytänyt, samaan tavoitteeseen eli selvittämään EUR.1-todistusten oikeellisuus, jotta assosiaatiosopimukselle asetetun tavoitteen mukaisesti tavaroihin, jotka ovat tässä sopimuksessa tarkoitetuin tavoin Unkarin alkuperätuotteita, sovellettaisiin sopimuksessa määrättyä etuusmenettelyä, kun ne tuodaan yhteisöön. Tämän järjestelmän ja assosiaatiosopimukselle asetetun tavoitteen perusteella tuojamaan tulliviranomaisten on siis otettava huomioon jälkitarkastuksen tulokset ja näin ollen tuomiot, joita viejämaassa on annettu tämän tarkastuksen tuloksista, siitä riippumatta, minkä viranomaisen aloitteesta jälkitarkastus on toteutettu.

57. Nämä seikat huomioon ottaen ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa, että assosiaatiosopimusta ja pöytäkirjaa N:o 4, erityisesti sen 31 artiklan 2 kohdan määräyksiä keskinäistä avunantoa koskevasta velvollisuudesta sekä 32 artiklan määräyksiä tavaroiden alkuperäselvityksen tarkastamisesta, on tulkittava niin, että tuojamaan tulliviranomaiset ovat velvollisia ottamaan huomioon tuomiot, jotka on viejämaassa annettu valituksista, jotka on tehty viejämaan tulliviranomaisten tavaratodistusten pätevyyden osalta toteuttaman tarkastuksen päätelmistä, jos tuojamaan tulliviranomaisille on ilmoitettu valitusten olemassaolosta ja tuomioiden sisällöstä, eikä sillä, onko tavaratodistusten

pätevyys tarkastettu tuojamaan tulliviranomaisten pyynnöstä, ole merkitystä.

60. Sfakianakis ja Unkarin hallitus ovat istunnossa todenneet, että Kreikan tulliviranomaisten olisi pitänyt lykätä tullien kantomenettelyn aloittamista, koska Unkarin lainsäädännön mukaan hallinnollisista päätöksistä tehty valitus lykkää niiden täytäntöönpanoa.

B *Kolmas ennakkoratkaisukysymys*

58. Kolmannella ennakkoratkaisukysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy pääasiallisesti, onko assosiaatiosopimuksessa määrätyn tullien poistamisen tehokas vaikutus esteenä tuojajäsenvaltion tulliviranomaisten hallinnollisille päätöksille, joissa määrätään maksettavaksi tulleja ja niiden lisäksi veroja ja veronkorotuksia ja jotka tehdään ennen kuin jälkitarkastuksen päätelmistä tehdyt valitukset on ratkaistu, jos näistä valituksista annettujen tuomioiden mukaan EUR.1-todistukset ovat päteviä.

61. En yhdy tähän käsitykseen. Mielestäni sitä, onko jäsenvaltion tulliviranomaisilla oikeus aloittaa tullien kantomenettely saatuaan tiedon jälkitarkastuksen tuloksista, jotka kyseenalaistavat riidanalaisten tavaroiden alkuperän, ei voida säännellä kyseessä olevan vapaakauppasopimuksen osapuolena olevan kolmannen maan lainsäädännöllä. Totean, ettei pöytäkirjassa N:o 4 ole yhtään tämänsuuntaista määräystä.

59. Tätä kysymystä tarkasteltaessa joudutaan ensiksi tutkimaan, oliko Kreikan tulliviranomaisilla sen jälkeen, kun Unkarin tulliviranomaiset olivat ilmoittaneet niille kyseisten EUR.1-todistusten virheellisyydestä, oikeus tehdä riidanalaiset päätökset, ennen kuin jälkitarkastuksen päätelmistä tehdyt valitukset ratkaistaan, vai olisiko niiden pitänyt lykätä kantomenettelyn aloittamista siihen saakka, että valitukset on ratkaistu.

62. Pöytäkirjassa ei ole myöskään sääntöjä siitä, millainen suhtautumistapa tuojamaan tulliviranomaisten on omaksuttava silloin, kun — kuten nyt esillä olevassa asiassa — yhteisöön EUR.1-todistuksilla tuodut tavarat on myyty ja kun niihin on sen jälkeen kohdistettu jälkitarkastus, joka on kyseenalaistanut todistusten pätevyyden. Tältä osin on todettava, että pöytäkirjan N:o 4 32 artiklan 4 kohta koskee vain tapausta, jossa tuojamaan tulliviranomaiset eivät ole vielä luovuttaneet kyseisiä tavaroita. Koska pöytäkirjassa ei ole asiaa koskevaa määräystä, on selvitettävä tullikoodeksin perusteella, mitä

tuojajäsenvaltion tulliviranomaisten on tehtävä sen kaltaisessa tilanteessa, josta on kysymys pääasian oikeudenkäynnissä.

63. Tullikoodeksin säännösten perusteella katson, että Kreikan tulliviranomaiset eivät olleet velvollisia lykkäämään kantomenettelyn aloittamista siihen saakka, että jälkitarkastuksen päätelmistä Unkarissa tehty valitus olisi ratkaistu. Tullikoodeksin asiassa merkityksellisten säännösten tarkastelu nimittäin osoittaa, että samalla kun tullikoodeksissa varmistetaan tuojan oikeuksien suojaaminen tällaisessa tapauksessa, sillä pyritään myös suojaamaan tehokkaasti yhteisön taloudellisia etuja velvoittamalla jäsenvaltiot aloittamaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tullivelan, josta yhteisön varat pääasiallisesti koostuvat, kantamiseksi.

64. Tullikoodeksin 78 artiklan 3 kohdasta ilmenee siten, että jos jälkitarkastus osoittaa, että kyseistä tullimenettelyä koskevia säännöksiä on sovellettu virheellisten tai puutteellisten tietojen perusteella, tulliviranomaisten on toteutettava tilanteen korjaamiseksi tarvittavat toimenpiteet käytettävissään olevat uudet tiedot huomioon ottaen. Tullikoodeksin 201 artiklasta ilmenee edelleen, että tullivelka syntyy, kun tuontitullien alainen tavara luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

65. Samansuuntaisesti on todettava, että kun tullivelka on syntynyt, jäsenvaltiot ovat tullikoodeksin mukaan velvollisia aloittamaan kantomenettelyn nopeasti sekä menettelyn ensimmäisen vaiheen osalta, jossa saatava kirjataan tileihin,[29] että sen vaiheen osalta, kun tullivelka varsinaisesti kannetaan velalliselta.[30] Lopuksi on todettava, että tullikoodeksin 244 artiklan mukaan se, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten päätöksiin haetaan muutosta, ei estä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa muutoin kuin poikkeustapauksissa.

66. Silloin kun tullivelan syntyminen — kuten nyt esillä olevassa asiassa — johtuu siitä, että EUR.1-todistukset on jälkitarkastuksessa todettu pätemättömiksi, tuojajäsenvaltion tulliviranomaiset eivät käsitykseni mukaan ole velvollisia lykkäämään edellä kuvaillun menettelyn aloittamista sen vuoksi, että pätemättömäksi toteamisesta on valitettu. Koska riidanalaiset tavarat on jo myyty yhteisössä ja koska oikeudenkäynti voi kestää useita vuosia, tällainen lykkääminen voisi vakavasti vaarantaa tullisaatavan kantamisen, jos valitus hylätään.

67. On lisäksi todettava, että tuojan, jonka EUR.1-todistukset on todettu pätemättömiksi jälkikäteen, edut otetaan huomioon kummassakin kantomenettelyn vaiheessa.

29 — Ks. tullikoodeksin 217–220 artikla.

30 — Ks. tullikoodeksin 221–232 artikla.

Tullikoodeksin 220 artiklan mukaan tuoja voidaan siten vapauttaa maksamasta velkaa jälkikäteen, jos tullietuuskohteluun oikeuttavan aseman soveltaminen johtuu viejämaan tulliviranomaisten erehdyksestä, jota vilpittömässä mielessä toiminut velan maksamisesta vastuussa oleva henkilö ei voinut havaita, ja jos tämä henkilö on soveltanut voimassa olevaa säännöstöä.[31] Seuraavaksi on todettava, että siinä tapauksessa, että velka kirjataan tileihin, velallinen voi tullikoodeksissa säädetyin edellytyksin saada maksuaikaa tai lykkäyksen tai maksuhelpotuksia, ja tullit on tietenkin palautettava velalliselle, jos osoittautuu, etteivät ne olleet lain mukaan kannettavia.

68. Kun on kysymys — pääsääntöisesti vailla lykkäävää vaikutusta olevasta — valituksesta, joka tuojalla on oikeus tehdä tuojajäsenvaltiossa tämän valtion tulliviranomaisten päätöksestä, jossa se määrätään maksamaan tulleja, tullikoodeksin 244 artiklassa säädetään kuitenkin, että tulliviranomaisten on lykättävä tätä täytäntöönpanoa kokonaan tai osittain, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että kyseinen päätös ei ole tullilainsäädännön mukainen, tai jos on olemassa vaara, että asianomaiselle aiheutuu siitä vahinkoa, joka ei ole korvattavissa. Velallinen, joka saa siten lykkäyksen tullien maksamiseen, voidaan vapauttaa myös velvollisuudesta antaa vakuus, jos vakuuden antaminen voisi aiheuttaa velalliselle vakavia taloudellisia tai sosiaalisia vaikeuksia.

69. Käsitykseni saa tukea myös oikeuskäytännöstä, joka on muodostunut sellaisten kanteiden yhteydessä, joita tuojat ovat nostaneet päätöksistä, joita komissio on tehnyt tuontitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta ja jotka perustuvat asetuksen (ETY) N:o 1430/79 13 artiklaan,[32] jonka mukaan tällä säännöksellä pyritään ainoastaan mahdollistamaan se, että tietyissä erityistilanteissa, joissa ei voida osoittaa vilpillistä menettelyä tai ilmeistä laiminlyöntiä, taloudelliset toimijat voidaan vapauttaa maksamasta tulleja, joiden maksamisesta ne ovat vastuussa, eikä mahdollistamaan sen periaatteen kyseenalaistamista, että tullivelka on perimiskelpoinen.[33] Yhteisöjen tuomioistuin on edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Cerealmangimi ja Italgrani vastaan komissio antamassaan tuomiossa täsmentänyt tältä osin, että

31 — Tullikoodeksin 220 artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta 16 päivänä marraskuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 (EYVL L 311, s. 17), b alakohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään tältä osin, että jos tavaroiden tullietuuskohteluun oikeuttavan aseman määrityksessä noudatetaan hallinnollisen yhteistyön järjestelmää, johon kolmannen maan viranomaiset osallistuvat, näiden viranomaisten toimesta tapahtuvaa virheelliseksi osoittautuvan todistuksen antamista pidetään erehdyksenä, jota ei ole edellisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla voitu kohtuudella havaita; näin ei kuitenkaan ole, jos todistus perustuu viejän antamaan virheelliseen selvitykseen tosiasioista, paitsi erityisesti silloin, kun on ilmeistä, että todistuksen antaneet viranomaiset tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää, että tavarat eivät olleet oikeutettuja etuuskohteluun. Julkisasiamies Kokott on yhteisöjen tuomioistuimessa tällä hetkellä vireillä olevassa asiassa C-293/04, Beemsterboer Coldstore Services, esittämässään ratkaisuehdotuksessa todennut, että tämä tullikoodeksin 220 artiklan uusi versio ei ole muutos vaan pelkkä selvennys (30 kohta).

32 — Tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annettu neuvoston asetus (EYVL L 175, s. 1). Asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan 1 kohta on toistettu lähes samoin sanoin tullikoodeksin 239 artiklan 1 kohdassa, jossa säädetään seuraavaa:
"Tuonti- tai vientitullit voidaan — — peruuttaa — — tilanteissa, jotka — — johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin — —."

33 — Yhdistetyt asiat 244/85 ja 245/85, Cerealmangimi ja Italgrani v. komissio, tuomio 12.3.1987 (Kok. 1987, s. 1303, 11 kohta) ja yhdistetyt asiat C-121/91 ja C-122/91, CT Control (Rotterdam) ja JCT Benelux v. komissio, tuomio 6.7.1993 (Kok. 1993, s. I-3873, 43 kohta).

jos kantajat katsoivat, että edellytykset olivat edelleen täyttyneet, heidän kuului saattaa tuojajäsenvaltion tulliviranomaisten päätös, jossa heidät määrätään maksamaan velka, tämän valtion kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. [34] Tämä oikeuskäytäntö tukee todellakin käsitystä, jonka mukaan kantomenettelyn aloittaminen ei edellytä, että tullivelan olemassaolo olisi kiistaton.

70. Tästä seuraa, että kun Unkarin tulliviranomaiset olivat ilmoittaneet Kreikan tulliviranomaisille, että EUR.1-todistusten jälkitarkastuksessa oli katsottu, että eräät niistä olivat virheellisiä, Kreikan tulliviranomaisilla oli nyt esillä olevassa asiassa tosiaankin oikeus ja jopa velvollisuus aloittaa tullien kantomenettely näillä todistuksilla tuotujen ajoneuvojen osalta, vaikka tämän tarkastuksen päätelmistä oli valitettu kansallisen lainsäädännön mukaisesti. [35]

71. Seuraavaksi on pohdittava, mitä on tehtävä pääasian oikeudenkäynnissä riitautetuille Kreikan tulliviranomaisten päätöksille, jotka koskevat ajoneuvoja, joiden EUR.1-todistus on lopulta jäänyt voimaan unkarilaisen tuomioistuimen tuomion perusteella.

72. Tähän kysymykseen annettava vastaus voidaan johtaa epäröimättä vastauksesta, jonka ehdotan annettavaksi edelliseen kysymykseen. Kuten edellä on todettu, assosiaatiosopimuksella pyritään siihen, että tavaroihin, jotka täyttävät Unkarista peräisin olevan tavaran edellytykset, sovelletaan tässä sopimuksessa määrättyä etuusmenettelyä, kun ne tuodaan yhteisöön. Assosiaatiosopimuksen tehokas vaikutus vaarantuisi näin ollen, jos tällaisilta tavaroilta, joiden on viejämaan toimivaltaisen tuomioistuimen antamilla tuomioilla lopulta vahvistettu olevan peräisin Unkarista, evättäisiin etuusmenettely. Tämä tehokas vaikutus on siis esteenä sille, että tuojamaan tulliviranomaiset tällaisessa tapauksessa kantavat tullit jälkitullauksin ja niiden lisäksi veroja ja veronkorotuksia.

73. Oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin loukataan samaten selvästi, jos tuojamaan tulliviranomaiset sen jälkeen, kun viejä on saanut EUR.1-todistusten pätevyyden kyseenalaistavan jälkitarkastuksen päätelmät kumottua oikeusteitse, kuitenkin kantavat tullit tuojalta tämän tarkastuksen päätelmien perusteella.

34 — Tuomion 12 kohta.

35 — Se, että nyt esillä olevassa asiassa Kreikan tulliviranomaiset aloittivat tämän menettelyn vasta saatuaan UCLAFin luettelon ajoneuvoista, joihin oli sovellettu virheellisesti etuusmenettelyä, ei kyseenalaista tämän menettelyn oikeellisuutta, koska kyseiset ajoneuvot ovat juuri ne, joiden EUR.1-todistukset Unkarin tulliviranomaiset ovat todenneet pätemättömiksi, eikä näiden viranomaisten ja komission arvioinnin välillä ole havaittavissa mitään eroa.

74. Tästä seuraa, että Kreikan tulliviranomaisten on nyt esillä olevan asian olosuhteissa kumottava tai peruutettava riitautetut hallinnolliset päätökset, siltä osin kuin ne koskevat ajoneuvoja, joiden on lopulta vahvistettu olevan peräisin Unkarista.

75. Ehdotan siis, että kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan siten, että assosiaatiosopimuksessa määrätyn tullien poistamisen tehokas vaikutus on esteenä tuojamaan tulliviranomaisten hallinnollisille päätöksille, joissa määrätään maksettavaksi tulleja ja niiden lisäksi veroja ja veronkorotuksia ja jotka tehdään ennen kuin jälkitarkastuksen päätelmistä tehdyt valitukset on ratkaistu, jos näistä valituksista annettujen tuomioiden mukaan EUR.1-todistukset ovat päteviä.

C Neljäs ennakkoratkaisukysymys

76. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy, voiko se, etteivät Kreikan eivätkä Unkarin tulliviranomaiset ole pyytäneet, että pöytäkirjan N:o 4 33 artiklassa tarkoitettu assosiointikomitea kutsuttaisiin koolle, vaikuttaa edellisiin kysymyksiin annettavaan vastaukseen.

77. Ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin ymmärtäisi kysymyksen niin, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään, voiko se, etteivät Kreikan eivätkä Unkarin tulliviranomaiset ole saattaneet asiaa assosiointikomitean ratkaistavaksi unkarilaisten tuomioistuinten antamien tuomioiden jälkeen, kyseenalaistaa edellisiin kysymyksiin annetut vastaukset.

78. Katson, että tähän kysymykseen on vastattava kieltävästi seuraavista syistä.

79. Edellä on todettu, että tuojamaan tulliviranomaiset eivät voi yksipuolisesti todeta viejämaan tulliviranomaisten sääntöjenmukaisesti antamaa EUR.1-todistusta pätemättömäksi. Jos niillä on aihetta epäillä todistuksen oikeellisuutta, ne voivat ainoastaan pyytää viejämaan viranomaisia toteuttamaan jälkitarkastuksen. Tämän tarkastuksen päätelmät myös sitovat niitä, jos viejämaan tulliviranomaiset ovat pystyneet määrittämään kyseessä olevan tavaran alkuperän.

80. Pöytäkirjan N:o 4 33 artiklan mukaan siinä tapauksessa, että tuojamaan tulliviranomaiset joutuvat tarkastuksen yhteydessä ristiriitaan viejämaan tulliviranomaisten kanssa, niiden on yritettävä päästä jälkimmäisten kanssa sovintoratkaisuun. Jollei sovintoratkaisu ole mahdollinen, niiden on

saatettava erimielisyys assosiointikomitean ratkaistavaksi.

81. Tästä seuraa, ettei se seikka, etteivät Kreikan eivätkä Unkarin tulliviranomaiset ole saattaneet asiaa assosiointikomitean ratkaistavaksi, voi kyseenalaistaa sitä, että Kreikan tulliviranomaisten on otettava huomioon Unkarissa annetut tuomiot ja että Kreikan tulliviranomaiset eivät saa kantaa tulleja kyseessä olevien ajoneuvojen osalta, koska näissä tuomioissa on vahvistettu, että ajoneuvot ovat peräisin Unkarista.

82. Ehdotan, että ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle todettaisiin, ettei se, etteivät Kreikan eivätkä Unkarin tulliviranomaiset ole pyytäneet, että pöytäkirjan N:o 4 33 artiklassa tarkoitettu assosiointikomitea kutsuttaisiin koolle, voi vaikuttaa edellisiin kysymyksiin annettavaan vastaukseen.

D *Viides ennakkoratkaisukysymys*

83. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on esittänyt viidennen ennakkoratkaisukysymyksen vain siltä varalta, että kahteen ensimmäiseen kysymykseen, joita on käsitelty edellä, vastataan kieltävästi. Koska olen ehdottanut, että niihin vastataan myöntävästi, tätä kysymystä ei ole tarpeen tutkia.

V Ratkaisuehdotus

84. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Dioikitiko Protodikeio Athinonin esittämiin kysymyksiin seuraavasti:

1) Yhdeltä puolen Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä toiselta puolen Unkarin tasavallan välisestä assosioinnista tehtyä Eurooppa-sopimusta ja

erityisesti siihen liitetyn, käsitteen "peräisin olevat tuotteet" (alkuperätuotteet) määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä tehtyä pöytäkirjaa N:o 4, sellaisena kuin se on muutettuna pöytäkirjan N:o 4 muuttamisesta 28 päivänä joulukuuta 1996 tehdyllä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Unkarin tasavallan assosiointineuvoston päätöksellä N:o 3/96, sekä erityisesti sen 31 artiklan 2 kohdan määräyksiä keskinäistä avunantoa koskevasta velvollisuudesta sekä 32 artiklan määräyksiä tavaroiden alkuperäselvityksen tarkastamisesta, on tulkittava niin, että tuojamaan tulliviranomaiset ovat velvollisia ottamaan huomioon tuomiot, jotka on viejämaassa annettu valituksista, jotka on tehty viejämaan tulliviranomaisten tavaratodistusten pätevyyden osalta toteuttaman tarkastuksen päätelmistä, jos tuojamaan tulliviranomaisille on ilmoitettu valitusten olemassaolosta ja tuomioiden sisällöstä, eikä sillä, onko tavaratodistusten pätevyys tarkastettu tuojamaan tulliviranomaisten pyynnöstä, ole merkitystä.

2) Assosiaatiosopimuksessa määrätyn tullien poistamisen tehokas vaikutus on esteenä tuojamaan tulliviranomaisten hallinnollisille päätöksille, joissa määrätään maksettavaksi tulleja ja niiden lisäksi veroja ja veronkorotuksia ja jotka tehdään ennen kuin jälkitarkastuksen päätelmistä tehdyt valitukset on ratkaistu, jos näistä valituksista annettujen tuomioiden mukaan EUR.1-todistukset ovat päteviä.

3) Se, etteivät Kreikan eivätkä Unkarin tulliviranomaiset ole pyytäneet, että pöytäkirjan N:o 4, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 3/96, 33 artiklassa tarkoitettu assosiointikomitea kutsuttaisiin koolle, ei voi vaikuttaa edellisiin kysymyksiin annettavaan vastaukseen.